

Debreceni Ítéltábla

Mf.I.50.065/2022/6.

A Debreceni Ítéltábla Szabóné dr. Sipos Gabriella ügyvéd (cím1.) által képviselt Felperes cím2 alatti lakos felperesnek -, a Rakaczki Ügyvédi Iroda (cím3 eljáró ügyvéd: dr. Rakaczki Tamás) által képviselt Alperes cím4 alatti székhelyű alperes ellen, munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményei iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 9.M.70.165/2021/31. számú ítélete ellen az alperes által 33. alszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja, azzal a pontosítással, hogy az alperes az elsőfokú eljárási illetéket az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó és vámhatóság illetékbevételei számlájára köteles megfizetni. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 108 000 (egyszáznyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a 288 400 (kettőszáznyolcvannyolcezer-négyszáz) forint fellebbezési illetéket az alperes viseli, amelyet előzetesen lerótt.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2014. április 3. napjától állt munkaviszonyban az alperesnél.

[2] A felperes, mint termelési egységvezető részére kiadott és 2019. november hónap első napjától célfeladat ellátására vonatkozó alperesi utasítás szerint feladata volt a légzsák-szerelés szétszerelő egységét koordinálni, biztosítani az átláthatóságot, meghatározni a szétszerelési folyamatot, azt bevezetni és kapacitást számolni. A munkáltatói utasítást az alperes 2019. december 31. napi hatállyal visszavonta azon indokkal, hogy a felperes részére 2020. január 1. napi hatállyal munkaszerződés módosítást ad át.

[3] A felperes munkaköre 2020. január 1. napjától Value Stream Leader, 2020. június 11. napjától ipari és termeléstámogató specialista volt.

[4] A felperes részére az ipari és termeléstámogató specialista munkakörre vonatkozóan kiadott munkaköri leírás szerint a munkakör célja kritikus és/vagy elhúzódó problémák felderítése és időbeli lezárása/lezáratása a termelési területen folyamatos riportálás mellett a Value Stream Unit (VSU) és vezetői láncon belül. A munkaköri leírás 8. pontja azt is magában foglalta, hogy a felperes köteles a vezetője által, az ismeretei és tapasztalatai alapján kiosztott valamennyi további feladatot megfelelően és határidőben elvégezni.

[5] A felperes kötetlen, rugalmas munkaidőben dolgozott azzal, hogy a törzsidő 9-14 óra között került meghatározásra.

[6] tanú1 csoportvezető 2021. augusztus 4. napján megküldött e-mail üzenetében segítséget kért a felperestől ajtózárással, munkaállomásokkal, átmeneti tárolás kérdésével, operátor adminisztrációval és címkenyomtatással kapcsolatosan.

[7] Az alperes szétszerelő szervezeti egységénél 2021. augusztus 26. napján a (cég hosszú elnevezése) (továbbiakban: (cég)) részéről vevőlátogatás (audit) történt. Az auditra a felperes meghívót nem kapott, azonban tanú1 csoportvezető szóban jelezte számára az audit napját. tanú2 termelési vezető helyettes, mint a felperes munkahelyi vezetője nem utasította a felperest az auditon való megjelenésre. A szétszerelési terület felelőse tanú3 koordinátor volt a (alperesi munkavállaló 1) termelési menedzserrel a felperes jelenlétében történt előzetes megbeszélés alapján. tanú3 a felperessel az audit területét előzetesen körbejárta, azt emellett ellenőrizte tanú1 csoportvezető és tanú2 termelési vezető helyettes is.

[8] A felperes tanú3nak jelezte, hogy mivel 15 órakor el kell mennie, nem jelenik meg az auditon, erről azonban tanú2 termelési vezető helyettes nem tájékoztatta. A 16 óra után lezajlott auditon az alperes részéről vezetőként jelen volt (alperesi munkavállaló 2), tanú1 és tanú3. Az audit sikertelen eredménnyel zárult, mivel egy szétszerelő operátor rossz helyen bontotta a légzsák-modulokat, és a teljesítési lapot nem óránként töltötte ki.

[9] Az alperes 2021. szeptember 9. napján meghallgatta a felperest az audittal összefüggésben, erről jegyzőkönyv készült, amelyben a felperes a tanúl csoportvezetőtől szerzett értesüléseit adta elő. A felperes nyilatkozata szerint 2021. augusztus 26. napján nem ellenőrizte le, hogy a kollégák a munkautasítás szerint végzik-e a munkájukat, mivel első körben a csoportkoordinátor, majd ezt követően tanú3 tette ezt meg, és a felperesnek havonta egyszer kell ellenőriznie a területet. A vevőellenőrzés során a terület vezető nélkül nem maradt, tanú3 és (alperesi munkavállaló 3) jelen voltak. Felperes előadta, hogy az audit időpontjára vonatkozóan meghívót nem kapott, azonban tanúl közölte annak időpontját. Nem emlékezett arra, hogy felettesét tájékoztatta-e az auditról való távolmaradásáról. Hivatkozott arra is, hogy hetekkel korábban (alperesi munkavállaló 1)től kapott utasítás szerint nem kellett foglalkoznia a szétszerelési területtel, azért tanú3 felel. (alperesi munkavállaló 1) távozását követően a terület vezetését átvevő tanú2től nem kapott utasítást arról, hogy a szétszerelési területtel ne foglalkozzon.

[10] Az alperes 2021. szeptember 9. napi keltezésű, és ugyanezen a napon átadott felmondással – 3 hónap felmondási idő figyelembevételével – a felperes munkaviszonyát 2021. december 9. napjával megszüntette. Rögzítette, hogy végkielégítésre nem jogosult a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 77. § (5) bekezdés b) pontjára figyelemmel.

A felmondás indokolása szerint a szétszerelési területért felelős, ipari és termeléstámogató specialista pozícióban foglalkoztatott felperes a 2021. szeptember 9. napján történt egyeztetés során elismerte, hogy a 2021. augusztus 26. napi vevői ellenőrzés alkalmával, annak időpontját megelőzően elmulasztotta ellenőrizni a szétszerelési területen az érvényben lévő műveleti utasításnak megfelelő munkavégzést. Elismerte továbbá azt is, hogy bár az audit időpontjáról előzetesen tájékoztatást kapott, azonban elmulasztotta a felettesét értesíteni arra vonatkozóan, hogy a vevői ellenőrzésen nem tud eleget tenni a megjelenési, munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettségének. Elismerte emellett azt is, hogy az audit során több hibát és hiányosságot is feltártak a szétszerelési területen, többek között az operátor szétszerelés munkakörben munkát végző munkavállaló nem a műveleti utasításnak megfelelően végezte a munkáját, és a feltárt hiányosságokra tekintettel a vevői ellenőrzés sikertelen eredménnyel zárult. A munkáltató szétszerelő szervezeti egysége a felperes közvetlen irányítása alá és felelősségi körébe tartozott.

A felperes ezen magatartásaival megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés c) és d) pontjában foglalt rendelkezéseket, valamint a munkáltató MVD 311 Alapvető Biztonsági és Magatartási Szabályok című szabályzatának 6.17. pontját.

[11] A felperes keresetében a munkaviszonya jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként 3 havi felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összeg címén 2 163 000 forint és végkielégítés címén 1 442 000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A jogi képviselőjével kötött megbízási szerződésre alapítva előterjesztette 300 000 forint perköltség megfizetése iránti igényét is.

[12] Álláspontja szerint a felmondás indoka nem világos és okszerű, az abban megjelölt okok nem valósak. Állította, hogy ipari és termeléstámogató specialista munkakörébe tartozó előírásokat betartotta, azonban a szétszerelő szervezeti egységnél a

2021. augusztus 26. napján lezajlott vevőlátogatással összefüggésben külön neki címzett feladatai nem voltak, ezek elsődlegesen a csoportkoordinátor és a területkoordinátor feladatai voltak. Az auditról szóban kapott értesítést, annak pontos időpontja megjelölése nélkül, a távolmaradásáról a csoport- és területkoordinátorok tudtak és rugalmas munkaidő beosztására figyelemmel a távozását a felettesének nem kellett bejelentenie. Utalt arra is, hogy az auditon három területvezető is jelen volt, és nincs előírás valamennyi területvezető kötelező megjelenésére.

A vevőlátogatást megelőzően a csoportkoordinátor és a szétszerelési területért felelős területkoordinátor, továbbá tanú1 és tanú2 ellenőrizte és megfelelőnek találta a területet. Az operátorok tevékenységéért elsősorban a csoportkoordinátorok, másodsorban a területkoordinátorok felelnek. A felperesnek a szétszerelési területen munkát végző munkavállalók munkavégzését havonta egyszer volt kötelessége ellenőrizni, amelyet nem mulasztott el. (alperesi munkavállaló 1) egységvezető által korábban tett szóbeli utasítás alapján a szétszerelési terület ellenőrzéséért nem volt felelős, ezt a munkaköri leírása sem tartalmazta. Az alperes korábban már visszavonta azon munkáltatói utasítását, amely a szétszerelési területért való felelősségre vonatkozott. Az audit napját megelőzően mintegy 2 héttel alkalmazott tanú2 egységvezető a szétszerelő terület kapcsán nem támasztott vele szemben egyéb elvárást.

A felperes hivatkozott arra is, hogy a 2021. szeptember 9-én történt egyeztetésen téves feltevésben tette meg nyilatkozatait, mivel csupán arról tájékoztatták, hogy annak célja az audit során tapasztaltak tisztázása és kivizsgálása. Kiemelte ugyanakkor, hogy a jegyzőkönyvben a felelősségét nem ismerte el.

[13] Az alperes ellenkérelme a kereset teljes elutasítására és a jogi képviselővel kötött megbízási szerződésben meghatározott ügyvédi munkadíj címén 424 000 forint + áfa összegű perköltségben való marasztalására irányult.

[14] Az alperes a keresetet jogalapjában vitatta, összecszerűségében elfogadta.

Előadta, hogy a szétszerelési munkálatok előírászerű végzéséért, végeztetéséért a felperes volt a felelős, mint a légzsákösszeszerelő gyáregység szétszerelési részlegének vezetője, mivel azt közvetlenül irányította. Ez következett a munkaköri leírásából, a munkaköréből. A felperes által is elismerten előzetesen tudomással bírt a 2021. augusztus 26. napi vevőlátogatásról, melynek egy része kifejezetten a felperes irányítása alá, illetve felelősségi körébe tartozó szervezeti egységet érintette. Az audit alapvető hiányosságok, fegyelmi problémák, főként a nem munkautasítás szerinti munkavégzés miatt sikertelen eredménnyel zárult. Az auditon a felperes nem vett részt, azonban távolmaradását szóban sem jelezte előzetesen a felettese, tanú2 felé. Alperes szerint nem kellett megbíznia a felperest az audit kapcsán címzett feladattal, tekintettel arra, hogy az auditon ellenőrzött utasítások betartása mindennapi munkaköri feladatát képezte. Kiemelte, hogy a 2021. július 29. napján lezajlott audit eredményeként meghatározott nyitott kérdések és a sikeres audit érdekében ellátandó feladatok vonatkozásában tanú1 projektvezető 2021. augusztus 4-én elektronikus levélben megadta, hogy a felperesnek mely feladatokat kell ellátnia. A felperes a fentiek ellenére a feladatát nem végezte el kellő gondossággal és a 2021. szeptember 9. napján történt meghallgatásról felvett jegyzőkönyv szerint elismerte a felmondásban hivatkozott vevőellenőrzés tekintetében a mulasztását.

Az alperes hivatkozott az Mfv.II.10.454/2020. számú eseti döntésre, amely alapján a munkahelyről való engedély nélküli távolmaradás megalapozza a felmondást. Utalt a BH2014.120. számú eseti döntésre is, amely szerint a jogszerű felmondás oka lehet olyan magatartás, amely a munkaviszonnyal összefügg és bármilyen formában ellentétes a munkáltató érdekeivel, valamint hogy a kötelezettségszegés értékelésénél figyelembe kell venni a munkavállalónak a munkahelyi szervezetben betöltött helyét, a munkakörön alapuló felelősségét (BH2004.203.).

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletében a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 3 havi felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összegként bruttó 2 163 000 forintot és 2 havi távolléti díjnak megfelelő bruttó 1 442 000 forint végkielégítést, valamint 300 000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 216 300 forint eljárási illetéket.

[16] Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában a lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy a perbeli auditkor a (alperesi munkavállaló 1)nal történt szóbeli megbeszélés alapján a szétszerelési terület felelőse tanú3 koordinátor volt. A felperes munkaköri leírása nem tartalmazta, hogy ő a szétszerelő szervezeti egység vezetője, és hogy az a közvetlen irányítása alá és a felelősségi körébe tartozott, az alperes pedig okirattal nem igazolt egyéb vezetői megbízást. A felperes munkaköri leírása arra vonatkozóan sem tartalmazott kötelezettséget, hogy a vevői ellenőrzés előtt ellenőriznie kellett volna az operátor munkát végző munkavállalók műveleti utasításnak megfelelő munkavégzését. Nem bizonyított az sem, hogy a felperes közvetlen munkahelyi felettese tanú2 utasította volna a felperest az auditon való megjelenésre, amelyre egyébként a felperes meghívót nem kapott, annak napját tanú1 szóban közölte csupán.

A bíróság mindezek alapján arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy a felperes nem követett el kötelezettségszegést azzal, hogy a perbeli vevői ellenőrzés (audit) időpontját megelőzően nem ellenőrizte a szétszerelési területen munkát végző munkavállalók munkavégzését, és miután nem volt kötelező megjelennie az auditon, ebből eredően nem volt kötelezettsége munkahelyi felettesét tájékoztatni a megjelenési, munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettsége teljesítése elmaradásáról.

[17] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesi felmondás indokolása nem is világos, mert az alperes nem jelölte meg, hogy a felperes mely magatartását értékelte kötelezettségszegésnek. A felmondás indokolásában részletezett eseményekben nincsenek olyan valós indokok, amely okszerűen alátámasztotta volna a felperes munkaviszonyának megszüntetését.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes fellebbezést terjesztett elő, és kérte annak megváltoztatását akként, hogy az ítéltábla a felperes keresetét teljes terjedelmében utasítsa el, és kötelezze a perköltség megfizetésére.

Az alperes az első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltsége összegét a jogi képviselővel kötött megbízási szerződésre alapítva 558 000 forint + áfa összegében jelölte meg.

[19] A fellebbezésben kifejtett álláspontja szerint a felmondás indoka világos, hiszen megjelölte, hogy a felperes mely magatartását értékelte kötelezettségszegésnek, amely abban rejlett, hogy a felperes:

- elmulasztotta előzetesen tájékoztatni felettesét arra vonatkozóan, hogy 2021. augusztus 26. napján nem ellenőrizte a felügyelete alá tartozó területen az operátor, szétszerelés területén munkát végző munkavállalók műveleti utasítás szerinti munkavégzését;
- nem tájékoztatta a felettesét, hogy a 2021. augusztus 26. napján tartott vevői ellenőrzés időpontjában nem tud eleget tenni a megjelenési, munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettségének; továbbá
- a vevői ellenőrzés alkalmával nem jelent meg, annak ellenére, hogy az ellenőrzés időpontjában nem állt fenn különös méltánylást érdemlő vagy elháríthatatlan ok.

[20] Alperes szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a bizonyítékok (tanú1, tanú2, tanú4 tanúk vallomása, okiratok) túlsúlya is az alperes előadását támasztotta alá, és számos bizonyíték mellőzésével, a felperes nyilatkozata, valamint egyetlen tanú (tanú3) vallomására alapozva állapította meg, hogy a felperes nem volt az alperesnél a szétszerelő egység vezetője, nem volt felelős ezért a területért, továbbá a meghívó, vagy utasítás hiányában jelen sem kellett lennie az auditon. Az elsőfokú ítélet indokolása nem felel meg a valós tényeknek, a perben rendelkezésre álló bizonyítékokkal ellentétes, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem teljes körűen, hanem csak egy-egy részüket vizsgálta, a bizonyítékok mellőzésének indokát nem adta meg, erre tekintettel jogszabálysértő.

[21] Fellebbezésében az alperes fenntartotta továbbra is következetes álláspontját a tekintetben, hogy a felperes volt a szétszerelési egység vezetője, és pozíciójából adódóan jelen kellett volna lennie az auditon, külön írásos utasítás vagy meghívó nélkül is, hiszen mint vezető, és erre a feladatra külön is megbízott szakember felelt az audit sikeréért. Kifejezetten sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát, hogy miért hagyta figyelmen kívül tanú1, tanú2 és tanú4 tanúk vallomást, az FMEA dokumentumot, mint okiratot, és számos e-mail üzenetet igazoló okiratot.

[22] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására és az alperesnek a megbízási szerződésben megjelölt 108 000 forint összegű másodfokú perköltségben való marasztalására irányult.

[23] Jogi érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont következtetése, jogi álláspontja is megalapozott. Az alperes fellebbezésében a bíróság mérlegelését támadja, amely jogszabályellenes.

Vitatta, hogy az elsőfokú bíróság által bizonyítékként értékelt tanú (tanú3) vallomása meggyőző erejét gyengítette volna az alperes által hivatkozott három tanú vallomása, ugyanis valamennyi tanú vallomását egységben vizsgálva egyértelmű végkövetetést vont le az elsőfokú bíróság arra vonatkozóan, hogy a felperes nem volt a szétszerelő szervezeti egység vezetője.

Tévesnek és iratellenesnek tartotta azon fellebbezési hivatkozást, mely szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az FMEA dokumentumot, mint okiratot, ugyanakkor utalt arra, hogy a felmondás nem említi ezen dokumentumot, és az abban rögzítettekkel ellentétes felperesi magatartást.

[24] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre vonatkozó észrevételében fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat, és rögzítette, hogy nem az elsőfokú bíróság mérlegelését támadta, hanem arra mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem vette figyelembe és ennek indokát sem adta meg az ítéletében.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 2016.évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 376. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[27] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárása során kötelező hatályon kívül helyezést megalapozó eljárásjogi szabálysértést nem tapasztalt, a felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján az alperes fellebbezési kérelme és a felperes fellebbezési ellenkérelme korlátai között gyakorolta.

[28] Az alperes a Pp. 383. § (2) bekezdés rendelkezése alapján az ítélet megváltoztatását kérte, hivatkozással arra, hogy az elsőfokú eljárásban a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen, az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során logikai hibát vétett, számos bizonyítékot nem vett figyelembe, és ennek indokát sem adta az ítélete indokolásában.

[29] Ehhez kapcsolódóan az ítéltábla hivatkozik a Pp. 346. § (4) bekezdésében foglaltakra, mely szerint az ítélet indokolása a bíróság által megállapított tényeket (...), továbbá a jogi indokolást tartalmazza.

Az (5) bekezdés értelmében a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat, és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat, azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítotttnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

[30] Az alperes – tartalma alapján – fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének anyagi jogi felülbírálatát kérte, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen megállapított tényállásból helytelen jogi következtetésre jutott.

[31] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint egészíti ki:

[32] A felperes ipari és termeléstámogató munkakörében a munkaköri feladatait a termelés, a légszák összeszerelés és az elektronika területén volt köteles végezni.

[33] Az alperes a (cég) vevőnek gyártott légszákmodulok esetén, az alkatrészek újrahasználatát szóbeli, feltételes jóváhagyás alapján kezdte meg. A felek megállapodtak arról, hogy a folyamat kidolgozását és elindulását követően a (cég) egy audit során fogja a folyamatot, dokumentációt auditálni és véglegesen jóváhagyni.

[34] Az alperesnél az inflátorok újra felhasználásáért felelős projekt vezetője tanú1 Value Engineer volt, akinek feladata volt az egyes társosztályok, projekttagok közti feladatellátás összehangolása, illetve az elvégzendő folyamatok meghatározása.

[35] A (cég) 2021. július 29. napján vevői ellenőrzést tartott az alperesnél, amely audit során meghatározásra kerültek a még nyitott kérdések, illetve a sikeres audit érdekében ellátandó feladatok. A 2021. július 29. napi vevőlátogatás során tapasztaltakat összefoglaló e-mail üzenetet tanú1 megküldte a (cég) felé, a levelet másolatban megkapta a felperes, (alperesi munkavállaló 4), (alperesi munkavállaló 2) (alperesi munkavállaló 1) és (személy neve).

[36] A felperes munkahelyi vezetője az alperesnél 2021. augusztus 25. napjától tanú2 termelési vezető helyettes volt.

[37] Az így kiegészített tényállással az elsőfokú bíróság ítélete felülbírálatra alkalmas volt.

[38] Az ítéltábla vizsgálta az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetést a felmondás jogszerűsége tekintetében, és azt az alábbiakkal egészíti ki:

[39] Az Mt. 64. § (2) bekezdése írja elő, hogy a felmondás indoklásából a megszüntetés okának világosan ki kell tűnnie, aminek valóságát és okszerűségét a nyilatkozattevőnek kell bizonyítani. Ehhez kapcsolódóan a bírósági gyakorlat számára hosszú ideje iránymutatásként szolgál a valós, világos és okszerű indokolás követelménye vonatkozásában a Legfelsőbb Bíróság MK.95. számú állásfoglalása. A I.a. pont szerint a bíróság a munkáltató rendes felmondása – a továbbiakban: felmondás – miatt indult munkaügyi jogvitában abban az esetben is megállapítja a munkaviszony megszüntetésének jogellenességét, ha a munkáltató felmondásának indoka megfelel a valóságnak, de nem okszerű. A II. pont szerint a törvényi követelménynek a felmondás indoklása abban az esetben felel meg, ha tartalmazza azokat a konkrét tényeket, illetve körülményeket is, amelyekre a munkáltató a felmondást alapította. A III. pont rögzíti, hogy vita esetén a munkáltatót terheli annak bizonyítása, hogy az írásban közölt felmondási ok helytálló. Nincs helye olyan új felmondási okok bizonyításának, amelyek közlése a felmondásban nem történt meg.

[40] Az ítéltábla mindnek előtt rögzíti, hogy a világos indoklás követelményének az az indoklás felel meg, amely megjelöli azt a tény, körülményt, amelyre a munkáltató az intézkedését alapította, és abból – függetlenül attól, hogy az összefoglalóan, vagy részletesen történt –, megállapítható, miért nincs szükség a továbbiakban a munkavállaló munkájára (BH2001.395.).

[41] A felmondás világos indokkal összefüggő követelményének megtartását nem általában, hanem a jognyilatkozat címzettjének tudomása alapján kell értékelni (BH2017.348., Kúria Mfv.I.10.085/2019/9.). Erre tekintettel megállapítható volt, hogy a perbeli esetben a munkaviszony megszüntetésének oka az indoklásból világosan kitűnik, azt a felperes is értelmezni tudta.

[42] Az ítéltábla a fellebbezésre figyelemmel a felmondás indokának valósága és okszerűsége vonatkozásában kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az Mt. 64.§ (2) bekezdés alapján is fennálló bizonyítási kötelezettségét az alperes teljesítette-e, azaz a felmondásban megjelölt okok valósak és okszerűen eredményezték-e a felperes 2014-től fennálló munkaviszonyának megszüntetését.

[43] A perbeli felmondás indoka, hogy a felperes a meghallgatása során elismerte a 2021. augusztus 26. napi vevői ellenőrzés időpontját megelőző, a szétszerelési területen munkát végző munkavállalók ellenőrzése elmulasztását. Ezzel szemben az ítéltábla megállapította, hogy a jegyzőkönyv azt rögzítette, hogy a felperes nyilatkozatában vitatta az ellenőrzési kötelezettségét, kifejezetten hivatkozott arra, hogy az első körben a csoportkoordinátor, majd ezt követően tanú3 feladata volt, míg a felperesnek havonta egyszer kellett a területet ellenőriznie. Az alperes bizonyítási kötelezettsége ellenére kétséget kizáróan nem bizonyította, hogy a felperesnek ipari és termelés támogató specialistaként munkaköri kötelezettsége vagy az alperes kifejezett utasítása alapján konkrét feladata volt az eredményes

audit érdekében a szétszerelési területen ellenőrizni az operátorok műveleti utasítás szerinti munkavégzését. Az alperes ugyancsak nem bizonyította, hogy a szétszerelő szervezeti egység közvetlenül a felperes irányítása alá és felelősségi körébe tartozott.

[44] Az ítéltábla kiemeli, hogy a munkakör azokat a tevékenységeket foglalja magában, amelyeket a munkavállaló végezni köteles; ezen belül a konkrét feladatokat a munkáltató határozza meg (BH1998.52.) A munkakörben való megállapodás tehát azoknak a feladatoknak a meghatározását jelenti, melyeket a munkavállaló a munkaviszonya alapján végezni köteles. Ezen általános megfogalmazás mellett a jogirodalomban a következő meghatározás jelent meg: „A munkakör azoknak a feladatoknak a fajlagos meghatározását jelenti, amelyeket a munkavállalónak teljesítenie kell, azt fejezi ki, hogy a munkáltató szervezeti munkamegosztása szerint egy munkavégzőre milyen feladatok jutnak a munkaszerződés alapján.” (Nagy Kommentár a munka törvénykönyvéről szóló 2012.évi I. törvényhez – Bankó Zoltán/Berke Gyula/Kiss György/Szőke Gergely László – uj.jogtar.hu).

[45] Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a felperes munkaköri leírása a pozíció megnevezéseként nem a szétszerelő szervezeti egység vezető megjelölést nevesíti és feladatként a vevői látogatással összefüggésben rendelkezést nem tartalmaz. A 8. pont alatti általános felhatalmazás további feladatok teljesítésére vonatkozóan nem tette lehetővé az alperes számára azt, hogy a saját belátása és elképzelése szerint korlátlanul, különféle – csoportkoordinátor, területkoordinátor - munkakörökbe tartozó feladatok elvégzését is elvárja a felperestől.

[46] Az ítéltábla értékelése szerint az alperes érvelésével szemben az FMEA dokumentum tartalma sem alapozta meg annak megállapítását, hogy a felperes a szétszerelési egység vezetője volt a vevőlátogatás időpontjában. A dokumentum az egyszerű fordítás alapján azt igazolta, hogy az egy folyamatleírás első lapja, amelyet 2021. június 23. napján adtak ki. Ez önmagában nem támasztja alá azt, hogy a felperesnek a perbeli audit kapcsán milyen konkrét feladatai voltak. Azt maga a felperes sem vitatta és a bizonyítási eljárás is igazolta, hogy a (cég) vevői látogatás eredményessége érdekében folyamatosan látott el különböző feladatokat, azonban a felmondás indokolásában megjelölt konkrét ellenőrzési és megjelenési kötelezettséget az alperes kétséget kizáróan nem bizonyította.

[47] A felmondás további indoka szerint a felperes a perbeli audit tekintetében előzetesen elmulasztotta tájékoztatni felettesét, hogy nem tud eleget tenni a megjelenési, munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettségének. A bizonyítási eljárás adatai igazolták – és az alperes sem vitatta –, hogy az audit a felperes törzsidőnek minősülő munkaidején túl került lebonyolításra. Az alperes nem bizonyította, hogy a felperesnek konkrét és kifejezett utasítás alapján kötelezettsége volt a vevői látogatáson részt venni. Ez nem igazolható az FMEA dokumentum alapján, és a tanúk (tanú1, tanú2, tanú3) vallomása sem támasztotta alá. Az ítéltábla szükségesnek tartja azt is hangsúlyozni, hogy a felmondásban felperesnek felrőtt ezen kötelezettségszegés még valósága esetén sem jelentette volna a munkaviszony megszüntetésének okszerűségét. A jogszerű munkáltatói felmondáshoz olyan tényszerűen fennálló indok szükséges, amelyből elfogadhatóan lehet arra következtetni, hogy emiatt a munkavállaló munkájára a munkáltatónál a továbbiakban nincs szükség. A bírósági gyakorlat – az MK 95. számú állásfoglalás indokolása által is megerősítve – nem tartja elfogadható

okszerű indoknak, ha egy huzamos ideje munkaviszonyban álló munkavállaló egy esetben megszegi a munkavégzési, rendelkezésre állási kötelezettségét, azaz késve érkezik a munkakezdésre, vagy onnan hamarabb távozik.

[48] Az előzőekben ismertetett tényállásbeli kiegészítéssel és jogi indokolással az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata szerint eljárva, az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét helybenhagyta.

[49] Az ítéltábla a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet – 2023. január 1. napjától a 26/2022. (XII.6.) IM rendelettel módosított – 3. § (2) bekezdése alapján pontosította az elsőfokú határozatban meghatározott illetékfizetésről szóló rendelkezést.

[50] Az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pervesztesnek minősülő alperest a pernyertes felperes által felszámított és megfelelően igazolt másodfokú perköltség megfizetésére.

[51] Az ítéltábla a Pp. 101 § (1) bekezdés és a 102. § (1) bekezdés rendelkezéseire figyelemmel rendelkezett a pervesztesnek minősülő alperest terhelő, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 46 § (1) bekezdés szerinti összegben megállapított fellebbezési illeték viseléséről, azzal, hogy figyelembe vette annak alperesi előzetes megfizetését.

[52] A bíróság tájékoztatja az alperest, hogy az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. § -ban megállapított Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napon válik esedékessé. Az alperes, mint fizetésre kötelezett az illeték fizetésére történő felhívásnak önként köteles eleget tenni a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. Az alperesnek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlára kell megfizetnie az eljárási illetéket, közleményként feltüntetve a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adóazonosító számát.

Debrecen, 2023. április 25.

Dr. Tass Edina s. k. a tanács elnöke, Dr. Paulik Andrea s. k. előadó bíró,
Dr. Répássy Árpád s. k. bíró